

fælde skal gøres, maa virkelig afgøres efter Formen for Licitation eller Tilbud. Det kan ikke siges paa Forhaand i Løven.

Der var ogsaa, tror jeg, fra alle Sider i Udvalget Enighed om, at denne Tilskudsordning og Laaneordning skulde hjælpe til at sætte Arbejder i Gang og til at formindske Arbejdsløsheden; den skulde ikke bevirke, at Virksomhederne skulde have større Udbytte, den skulde holde dem i Gang og hindre dem i at blive slaaet helt ned, saa de ikke kunde rejse sig igen, men den skulde ikke skabe stort Udbytte til Kapitalen. Dette har Udvalgsflertallet dels ved det Ændringsforslag, der sætter andre Afbetalingsregler for ydede Laan, saafremt Selskabet har Overskud, dels ved Tilskudsordningen udtrykkelig pointeret i Betænkningen, idet man anfører, at saafremt det viser sig, at et bestemt Arbejde, en bestemt Leverance uformodet — mod de Kalkulationer, der er foretaget i Forvejen — paa Grund af uforudsete Omstændigheder maatte give Overskud ud over de løbende Indtægter, saa skal dette Overskud i det væsentlige tilbagebetales til Arbejdsløshedsfonden, som udbetaler disse Summer.

En fra begge konservative Partier stærkt fremhævet Indvending mod Lovforslaget var, at vi gav Tilskud i Modstrid med Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om, at der enten skulde gives 15 pCt. Nedsættelse eller arbejdes paa nedsat Arbejdstid, og det blev mere og mindre stærkt af de to Partier krævet, at Nedgang i Arbejdslønnen skulde være Betingelsen for en saadan Tilskudsordning. Nu skal jeg ikke komme ind paa Forholdet til Arbejdsløshedsloven, men skal her kun nævne, at vi om en 14 Dages Tid kan vente at have en ikke helt ringe Nedgang i Arbejdslønnen i Henhold til det kommende Pristal, og dernæst vil jeg fremhæve, at indenfor Industrien vil det i talrige Tilfælde være ganske umuligt at nedsætte Arbejdslønnen for et enkelt Arbejdes Udførelse, medens der rundt omkring ved andre Maskiner arbejdes for fuld Arbejdsløn; og at en Ordning indenfor Industrien med nedsat Arbejdstid er umulig, tror jeg alle er enige om. Rent praktisk set vilde det ogsaa være forkert. Et saadant Synspunkt kan jo meget godt fremhæves fra de Partiers Side, hvis eneste Middel for den nuværende Krisens Afhjælpning er Ordet „ned med Arbejdslønnen“, men man overser da fuldstændig Industriens reelle Forhold. — Det, jeg her siger, betyder dog paa ingen Maade, at Flertallet er imod de Aftaler, som fra Tid til anden er truffet og træffes hver Dag mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om at

gaa til Nedsættelse af Arbejdslønnen, naar Kapitalen til Gengæld giver Afkald paa noget af sit Udbytte. Der er ikke fra vor Side noget som helst betænkeligt ved en saadan fuldkommen frivillig Ordning paa hver enkelt Arbejdsplads, og dette er da ogsaa betonet i Flertallets Betænkning, idet det udtrykkelig er sagt, at det administrerende Udvalg i Fremtiden skal skaffe sig Oplysning i hvert enkelt af de Tilfælde, hvor der søges om Tilskud, om, hvorvidt der er truffet en saadan frivillig Overenskomst med Hensyn til Nedgang for alle til Arbejdet knyttede Personer, hvad enten de kaldes Arbejdere eller noget andet, og at Udvalget, hvor Forholdene taler derfor, kan sætte som Betingelse for et Tilskuds Ydelse, at en saadan frivillig Overenskomst indgaas. Striden staar derfor ikke om, om man er venligsindet eller ikke overfor saadanne indenfor Virksomhederne truffne Overenskomster, men Striden staar om, om man vil tvinge dem igennem, om man ad Lovgivningens Vej vil sige: Enten sulter I, enten gaar I arbejdsløse, eller ogsaa gaar I ned med disse Lønninger, altsaa reelt vil tvinge dem til at opgive de Kontrakter, som de har afsluttet med deres Arbejdsgivere.

Jeg tror, disse Vanskeligheder, som blev nævnt, som vi alle er klare over, og som blev fremhævet meget stærkt ikke mindst fra vor Side ved første Behandling, nu viser sig efter en grundig Behandling at være saa forskellige indenfor de forskellige Fag, at der ikke er nogen anden Løsning end den, der er foreslaaet fra Flertallets Side: at overlade Udvalget at administrere det i hvert enkelt Tilfælde. Naar det ærede konservative Folkeparti motiverede sin Modstand ikke blot med de praktiske Betæneligheder, som det ikke har kunnet overvinde, men ogsaa med, at Lovforslaget kun gælder enkelte Industrier, saa skyldes det, som jeg nævnte før, sikkert det Forhold, at visse Industriegrene, som ikke faar Del i Kagen, protesterer. Naar Partiets Repræsentanter dernæst i deres Betænkning hævder, at Forslaget ikke økonomisk er forsvarligt overfor Arbejdsløshedsfonden, idet denne ikke vil have Midler til Raadighed eller vanskeligt vil kunne stille de 3 Mill. Kr. til Raadighed, som det er foreslaaet, saa tror jeg, at Partiet stadig bevidst vil overse, at denne Lov i og for sig ikke koster 3 Mill. Kr. For hver 2 Kr., der gives i Henhold til denne Lov, spares der jo 2 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse; og naar det er Tilfældet, saa er hele denne Diskussion om, hvorvidt Arbejdsløshedsfondens Midler vil